

توسلی ویژه به حضرت صاحب الزمان علیه السلام

مرحوم دبیرالدین، صدرالاسلام علی اکبر همدانی در کتاب «تکالیف الأنام فی غیبة الامام» می نویسد:

هرگاه تو را مطلبی و مهمی روی دهد، در صحرای خلوت یا در مکان خلوتی برو که کسی تو را نبیند، و توهم کسی را نبینی، اگر توانی غسل کن یا وضوی کاملی بساز و سر را برهنه کن^۱، جامه‌ی آستین و زانوها را بالا بزن، گناهان خود را ممثل کن و تقصیرات خود را در شرایط بندگی با مولای خود مجسم نما، قدری خاک بر سر ریز و صدا را به «وَأُوَيَلَاهُ، وَأَعُوْثَاهُ، وَوَاِإِمَامَاهُ» بلند کن، پس از آن متوجه شو از صمیم قلب به آن حضرت و سلام کن به سلامی که اول او این است:

«سَلَامٌ عَلٰی آلِ یس ...»^۲ پس از خواندن این سلام ، دعائی که بعد از او وارد شده را بخوان و بعد از آن به تضرع و زاری و ناله و سوگواری بگو:

^۱ - مرحوم صدرالاسلام همدانی می نویسد: فقیه و مجتهد پرهیزکار ، عالم ربانی، سید محمد هندی نجفی، از سید حسن قزوینی، از سید حسین شوشتری از اساتید وی نقل می کنند که فرمود: وقتی سرت را برهنه کردی، رو به قبله بایست و ۵۷۰ بار بگو: «يَا حُجَّةَ الْقَائِمِ». این ذکر مجرب است. همچنین سید محمد هندی نجفی از سید علیخانلای شارح صحیفه سجادیه نقل می کند: شب پنجشنبه یا شب جمعه، ۲ رکعت نماز با سر برهنه زیر آسمان بخوان و سپس با سر برهنه به عدد این ذکر ، یعنی ۵۹۵ بار ، بگو: «يَا حُجَّةَ الْقَائِمِ». این ذکر را یاد بگیر و نزدت نگاه دار، زیرا از مکنونات است و من بارها آن را تجربه کرده ام. (تکالیف الأنام فی غیبة الإمام(پیوند معنوی با ساحت قدس مهدوی)، ص ۲۵۱-۲۵۲)

^۲- زیارت شریف آل یس در مفاتیح موجود است.

«اللَّهُمَّ عَظْمَ الْبَلَاءِ، وَبَرِحَ الْخَفَاءِ، وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ، وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ، وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مُنِعَتِ
السَّمَاءُ، وَ إِلَيْكَ يَا رَبُّ الْمُشْتَكَى، وَ عَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، الَّذِينَ أَمَرْنَا بِطَاعَتِهِمْ، وَ عَجَّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ
وَ أَظْهِرْ إِعْزَازَهُ،

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا
مُحَمَّدُ، احْفَظَانِي فَإِنَّكُمَا حَافِظَايَ».

پس سه مرتبه بگو:

«يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ، أُدْرِكْنِي أُدْرِكْنِي أُدْرِكْنِي، الْأَمَانَ الْأَمَانَ
الْأَمَانَ».^۳

پس از آن، آن حضرت را ممثل بدار پیش روی خود و به هر زبانی که اقرب به تخضع و تخشع
است، مطالب خود را عرض کن و قسم بده آن حضرت را به حق آباء کرامش علیهم السلام که

^۳ - مرحوم صدرالاسلام همدانی در داخل متن، نسخه و متن دیگری از این دعا را چنین نقل می کند: این دعا را استاد
اعظم، محدث نوری، در «دار السلام» از کتاب «کنوز النجاح» شیخ طبرسی رحمه الله با شرح آن، این قسم روایت
نموده از حضرت حجت ارواحنا فِداه: «اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، أَوْلِي الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ
فَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ، فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا
كَافِيَايَ، وَ انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ، أُدْرِكْنِي أُدْرِكْنِي أُدْرِكْنِي». كَذَا
رَوَى الْاِسْتَاذُ مَدَّ ظِلَّهُ.

حاجت تو را برآورد. امیدوارم که سریعاً حاجت روا و دردت دوا شود. و این از اسرار مکنونه و

^۴ مطالب مخزونه بود که به یادگار گذاشتم و پرده از آن برداشتم.

۴- تکالیف الأنام فی غیبة الإمام (پیوند معنوی با ساحت قدس مهدوی)، ص ۲۵۰-۲۵۱